

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu har vi så fået to eksempler på de uensartede afgørelser. Det første er spørgsmålet om offentliggørelse af restaurationer, der har utilstrækkelig hygiejne. Der har Kommunernes Landsforening adskillige gange efterlyst fælles gældende regler for hele landet fra den centrale myndighed. De er ikke kommet.

Forudsætningen for at få ensartede afgørelser er vel, at der er nogle fælles regler at administrere ud fra. Sådanne ville det jo også være, selv om man havde 10 statslige enheder. De kunne jo også finde på at afgøre det uensartet, hvis der ikke var fælles regler. Så det bliver ikke løst på den måde.

Jeg synes så, at det er beskæmmende, at det parti, som måske skal være med til at sikre den lovgivning, meget klart siger, at formålet med at centralisere og statsliggøre er at dæmpe oplysnings- og informationsniveauet til forbrugerne. Det synes jeg er meget uheldigt. Det tror jeg ikke vil skabe tillid til kontrolsystemet hos forbrugere.

Det andet eksempel, der bliver nævnt, er fiskeriområdet. Det er mig bekendt ikke et kommunalt anliggende i dag. Det ligger faktisk under Fiskeridirektoratet. Så her har vi altså ifølge fru Lene Espersen et eksempel på, at den statslige kontrol fører til uensartede afgørelser. Hvordan kan det hænge sammen med, at man samtidig siger, at man ønsker at statsliggøre det hele for at sikre ensartede afgørelser? Der er vist en brist i logikken.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Ja, det er i hvert fald meget tydeligt, at Enhedslisten fuldstændig har misforstået, hvad det drejer sig om, når vi taler om kontrol af fødevarer. Hr. Keld Albrechtsen har åbenbart den opfattelse, at blot man offentliggør kontrolresultaterne, så bliver fødevarerne bedre, og så er den hellige grav velforvaret. Men det er lige præcis det, der er problemet. Problemet i eksemplerne fra København er jo, at man har offentliggjort navnet på restauranter, som har bragt tingene i orden.

Det, som Det Konservative Folkeparti siger, er, at de virksomheder, der ikke har styr på tingene, og som ikke retter sig efter et påbud, vil vi gerne komme efter, men det er da totalt vildledning – det er også til hr. Jørn Jespersen – og ikke information til forbrugerne at hænge virk-

somheder ud, som har styr på tingene. Det er totalt vildledende. Så jeg vil gerne bede om lidt saglighed i denne diskussion.

Til hr. Erling Christensen vil jeg om miljøkontrollen sige, at det eneste, jeg påpeger, er, at jeg synes, det er forkert, når vi ved behandlingen af fødevarer ved, at miljøkontrollen er en af de ting, der er udestående, så bare skyder det til hjørnespark og siger, at det vil vi slet ikke se på. Jeg synes, det er i orden, at det ligger i et udvalgsarbejde, men jeg synes, at vi skal sende et signal om, at det her er noget, som vi har tænkt over under udvalgsbehandlingen, så det ikke bare svæver frit i luften.

Så til hr. Jørn Jespersen, som nu forsøger at fortolke det både den ene og den anden vej. Min pointe er, at der ikke er fælles regler på området. Min pointe er også, at det ansvar ikke kun ligger et sted. Det er ikke kun en persons skyld eller et sted, som man kan klandre for, at reglerne ikke er blevet varetaget på en ensartet måde. Det mener jeg vi skal stramme op på, uanset om det skyldes, at reglerne er for uklare på statsligt niveau, eller om det skyldes, at man i kommunalt regi ikke har sørget for at få fælles fodslag. Det kunne de jo også selv sørge for. Det kan ikke være rigtigt, at Folketinget altid skal blande sig. Og dér kunne KL og andre jo også godt allerede sidste sommer have forsøgt at gøre noget mere for at skabe en større forståelse mellem de enkelte levnedsmiddelkontrolenheder.

Jeg er fortalende for, at vi får fælles regler, og jeg vil her garantere, at hvis Det Konservative Folkeparti skal medvirke aktivt til, at den her lov bliver ført igennem, så skal der være en styrkelse og ikke en svækkelse af kontrollen. Den garanti kan jeg roligt give.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil såmænd ikke blande mig i det lokale slagsmål, men med hensyn til en kontrols effektivitet sige, at det jo ikke er et udtryk for kontrollens effektivitet, at den har afsløret nogle restauranter i København. Det kunne jo sagtens være et udtryk for kontrollens effektivitet, at der aldrig blev afsløret nogen, for kontrollen skulle nemlig helst være præventiv. Restauranterne skulle vide, at den var der hele tiden, så de ikke turde gå på akkord, for så mistede de simpelt hen deres brød. Så har vi en effektiv kontrol. Effektiviteten skal ikke måles i mange afsløringer, tværtom.